

„Minden”: 1.2.4.6. v.

- 1. v. „minden emberekért”
 - o Magamért imádkozom legtöbbet – miért? Az én dolgaimat is Isten ismeri legjobban, nem én. Útmutatást is Ő tud adni, és nekem Őt kell követnem, nem pedig a saját eszemre hallgatnom.
 - o Másokért is imádkozunk – igyekszünk sorra venni mindenkit („mindenféle” embert), de:
 - Figyelek-e arra, hogy kit akar Isten „megmutatni” nekem – feladatul adni, hogy imádkozzam érte, vagy csak „névsort olvasok”?
 - Van-e, akiért nem tudok könyörögni – és hálát adni? Miért?
- 2. v. „királyokért és minden méltóságban lévőkért”
 - o Erre külön figyelmeztetni kell a hívőket. Ezen a területen sok az indulat (demokráciában ki is szabad mondani).
 - o Nemcsak azokért, akik „az én oldalamon” állnak, hanem az ellenségesekért is (akik a hitnek / a hívőknek ellenségei), és a hálaadás is vonatkozik rájuk.
 - Mert Isten szereti őket, és az üdvösségüket akarja.
 - Mert általuk a rendről gondoskodik (Róm 13,1–7) – ez könyörgés témája is.
 - Mert ha ártanak a keresztyénségnek, a hívők jobban megtanulják, hogy egyedül Istentől várják a segítséget (gondoskodást, védelmet).
- 2b.: „hogyan nyugodt és csendes életet éljünk teljes istenfélelemmel és tisztességgel”.
 - o Mi a csendes és nyugodt élet akadálya? Úgy látjuk, hogy a másik ember (vezető, családtag, munkatárs...), valójában ez nem lehet akadály (főleg az istenfélelemben). Ha megtanulunk imádkozni azért a „másik emberért” (ahelyett, hogy pl. szidnánk), az által Isten megtanít / megedz a nyugodt életre és az istenfélelemre –
- 3. v. „mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt”.
- 4. v. Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön” – gondoljunk arra, akiről egyáltalán nem tudjuk elképzelni, hogy üdvözülhet. Miért nem?
 - o Lehet, hogy csak én magam nem tudok mit kezdeni vele. Lehet, hogy Isten nem bízta rám azt az embert – de lehet, hogy rám bízta, és akkor mégiscsak imádkoznom kell érte, és tennem kell, amivel Isten megbíz.
- 5. v. „egy az Isten, egy a közbenjáró” – ugyanaz a Jézus Krisztus, aki értem is meghalt, feltámadt és közbenjár, a másik emberért is – függetlenül attól, hogy velem szemben barátságos, ellenséges vagy közömbös.
 - o „Az ember Krisztus Jézus” – (hangsúlyosan: ember). Neki is voltak ellenségei (emberi viszonylatban is), akik életére törtek, a kereszten imádkozott értük (de

az rám is vonatkozik, nemcsak azokra, akik akkor testben ott voltak); Lk 9,51–56-ban (és a hegyi beszédben) tanítványait is arra tanítja, hogy Ő meg akarja menteni azokat, akik (akkor még) az ellenségei.

- Isteni viszonylatban: mindannyian ellenségei voltunk, de megbékéltetett Istennel (Róm 5,10).
- 6. v. „váltságul mindenekért”
 - Jézus Krisztus a Megváltó és a „váltság(díj)”, a helyettes, aki helyettem bűnhődött Isten előtt és helyette engem tekint igaznak Isten. Ezt tette / ez Ő „mindenekért”. Ha megtér valaki, az azért lehetséges, mert Ő a helyett az ember helyett is megtette. Erre gondolva imádkozzunk mások megtéréséért.
 - „Tanúbizonyság a maga idejében” – arra, hogy az ember „mindenestül gonosz”; arra, hogy Isten ennek ellenére megmenti; arra, hogy van feltámadás és örök élet (Ő maga az). Tanú – mártír. Mi pedig az Ő tanúi vagyunk.